

3. I særlige Tilfælde maa der træffes internationale, lokale eller nationale Foranstaltninger med Henblik paa at oprette Handelsforhold, der er tilstrækkeligt gode til Opretholdelse af et rimeligt Leveniveau for Producenter, der paa effektiv Maade producerer de ikke-selvstændige Omraaders vigtigste Eksportprodukter.

Artikel 3.

Der maa i videst muligt Omfang tages Skridt til ved egnede internationale, lokale, nationale og territoriale Forholdsregler at gennemføre Forbedringer paa saadanne Omraader som Sundhedsvæsen, Boligforhold, Ernæring, Uddannelse, Børneforsorg, Kvindernes Stilling, Beskæftigelsesforhold, Aflønning af Lønarbejdere og selvstændige Producenter, Løsarbejdere, social Sikkerhed, de offentlige Arbejder og den almindelige Produktion. Disse Skridt maa indbefatte Vedtagelsen af egnede Retningslinier for Forretningslivet og Handelen fra de Landes Side, som de ikke-selvstændige Omraader er undergivet.

Artikel 4.

Der maa i videst muligt Omfang tages Skridt til effektivt at forene Folkeslagene i de ikke-selvstændige Omraader ved Udarbejdelse og Gennemførelse af Foranstaltninger til social Fremgang, helst gennem deres egne valgte Repræsentanter, hvor dette er praktisk og muligt.

2. Del. Minimumskrav.

Afsnit 1. Slaveri.

Artikel 5.

Ifølge Formaalet: fri Arbejdskraft i en fri Verden, maa man tiltræde Princippet om, at Slavehandelen og Slaveri i alle dens Former skal være forbudt og effektivt afskaffes i alle ikke-selvstændige Omraader.

Afsnit 2. Opium.

Artikel 6.

1. I Erkendelsen af den Trusel, som Brugen af Opium kan frembyde for Folkenes Sundhed, Produktionsevne og almene Vel i ikke-selvstændige Omraader, maa man tiltræde Princippet om, at Handel med Opium og andre farlige Narkotika skal være undergivet streng Kontrol, saaledes at Arbejdernes Interesser er fuldtud beskyttet.

2. Man maa have Opmærksomheden henvendt paa Udstedelse af Forbud mod Opiumsrygning og Ophævelse af Statsmonopoler paa Opium i alle de ikke-selvstændige Omraader, hvor Opiumsrygning stadig er tilladt.

Afsnit 3. Tvungen Arbejdskraft.

Artikel 7.

1. Anvendelse af tvungen Arbejdskraft i ikke-selvstændige Omraader, som maatte være indført under de nuværende vanskelige Krigsforhold, skal fuldstændig ophøre saa hurtigt som muligt. I Mellemtiden skal der træffes Forholdsregler til at forøge det frivillige Udbud af Arbejdskraft i ikke-selvstændige Omraader.

2. Anvendelse af tvungen Arbejdskraft i alle dens Former skal ophøre saa hurtigt som muligt.

3. I Tilfælde, hvor der anvendes tvungen Arbejdskraft i ikke-selvstændige Omraader som en midlertidig og undtagelsesvis Foranstaltning, maa de Vilkaar og Garantier, der indeholdes i Konventionen om tvungen Arbejdskraft af 1930, respekteres. Private Arbejdsgivere maa ikke under nogen Omstændigheder anvende tvungen Arbejdskraft uden Hensyn til, om Staten indgaar Kontrakter med Arbejdsgiverne eller ikke.

4. Man maa have Opmærksomheden henvendt paa Muligheden af at ophæve eller tilbagekalde alle Undtagelser fra Anvendelsen af alle de i Konventionen om tvungen Arbejdskraft af 1930 indeholdte Bestemmelser i ikke-selvstændige Omraader.

5. Man maa have Opmærksomheden henvendt paa Anvendelsen af Konventionen om tvungen Arbejdskraft af 1930 i de ikke-selvstændige Omraader, hvor der maatte anvendes tvungen Arbejdskraft, og hvor Konventionen ikke allerede gælder.

6. Man maa have Opmærksomheden henvendt paa Ønskeligheden af, at de Stater, der er ansvarlige for ikke-selvstændige Omraader, hvor der maatte anvendes tvungen Arbejdskraft, ratificerer Konventionen om tvungen Arbejdskraft af 1930, hvor de ikke allerede har gjort det.